V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 20 април 2015 г. — Guy Riskin, Geneviève Timmermans/État belge

(Дело C-176/15)

(2015/C 221/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Guy Riskin, Geneviève Timmermans

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

1) Съответства ли член 285 от Кодекса на подоходното облагане от 1992 г., който имплицитно допуска двойно данъчно облагане на местно за Белгия физическо лице за получените от него чуждестранни дивиденти, на принципите на общностното право, закрепени в член 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с член 4 от Договора за Европейския съюз, доколкото позволява на Белгия по свой избор да третира по-благоприятно — в зависимост от това към кои разпоредби от белгийското право препраща сключената от Белгия конвенция за избягване на двойното данъчно облагане, а именно член 285, определящ условията за приспадане, или член 286, определящ единствено размера на фиксирания коефициент, който се приспада заради облагане с чуждестранен данък — инвестициите в трети държави (Съединените щати) в ущърб на евентуалните инвестиции в държави — членки на Европейския съюз (Полша)?

2) Противоречи ли член 285 от Кодекса на подоходното облагане от 1992 г. с членове 49, 56 и 58 от Договора за функционирането на Европейския съюз, доколкото предвижда, че приспадане на чуждестранния данък от белгийския данък е възможно, при условие че капиталът и вещите, които са източник на дохода, се използват за упражняване на търговска дейност в Белгия?

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 24 април 2015 г. — Asma Bougnaoui, ADDH — Association de défense des droits de l'homme/Micropole Univers SA

(Дело C-188/15)

(2015/C 221/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asma Bougnaoui, ADDH — Association de défense des droits de l'homme

Ответник: Micropole Univers SA

Преюдициален въпрос

Следва ли разпоредбата на член 4, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ([1]) да се тълкува в смисъл, че ако клиентите на дружество, предоставящо консултантски услуги в областта на информатиката, повече не желаят предлаганите от дружеството информационни услуги да бъдат непосредствено предоставяни от назначена на длъжност инженер-изследовател служителка, тъй като тя носи забрадка съгласно традицията на исляма, е налице основно и определящо професията изискване поради характера на професионалната дейност или в контекста, в който тя се упражнява?

([1]) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 27 април 2015 г. — Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl

(Дело C-191/15)

(2015/C 221/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: Amazon EU Sàrl

Преюдициални въпроси

1. Приложимото право към иск за преустановяване на нарушение по смисъла на Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно исковете за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите ([1]) трябва ли да се определи съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Регламент Рим II“) ([2]), когато искът е насочен срещу използването на недопустими договорни клаузи от предприятие, което е установено в една държава членка и което сключва при електронната търговия договори с потребители, пребиваващи в други държави членки, и по-специално в държавата на сезирания съд?

2. При положителен отговор на първия въпрос:

   2.1. Следва ли за държава, в която е настъпила вредата (член 4, параграф 1 от Регламент Рим II), да се счита всяка държава, към която е насочена търговската дейност на предприятието ответник, така че когато компетентният да предяви иск субект се противопостави на използването на процесните клаузи в търговските отношения с потребителите, пребиваващи в тази държава, тези клаузи да е необходимо да бъдат разгледани от гледна точка на правото на държавата на сезирания съд?

   2.2. Налице ли е явно по-тясна връзка (член 4, параграф 3 от Регламент Рим II) с правото на държавата, в която е седалището на предприятието ответник, когато общите търговски условия на това предприятие предвиждат, че за сключените от него договори се прилага правото на тази държава?